

at Helsingør var Garnisonsby; men de stemte ikke desto mindre for, at Garnisonen skulde flyttes derfra, og derfor maa jeg atter spørge den højtærede Minister, om han ikke har noget andet Argument end det, at det er praktisk at lade den ligge. Praktisk? Nej, det er upraktisk i højere Forstand. Det er ganske umilitært, det er uteknisk at lade den ligge, siden de militære fastslaa, at som Kystby egner Helsingør sig ikke til Garnisonsby. Det er akkurat det samme Forhold som med Fredericia. Jeg ved godt, at jeg berører et ømt Punkt for den højtærede Forsvarsminister, naar jeg nævner dette; det er et Saar, der rives op i. Men jeg kan desværre ikke tjene ham med ikke at nævne det, fordi Forholdene ere saa fuldkomment analoge. Med Hensyn til Fredericia havde han heller ikke andet Argument end dette, at Fredericia havde fra gammel Tid været Fæstning og Garnisonsby. Nu siger han det samme om Helsingør. Men er det virkelig tilstrækkeligt? Er det virkelig ogsaa tilstrækkeligt for hans militære sagkyndige, er det tilstrækkeligt for dem, der interessere sig for militære Sager? For mig er det fuldkommen tilstrækkeligt. Jeg ønsker ingenlunde Garnisonen flyttet fra Helsingør, jeg tror, at den udmærket godt kan blive der. Og naar Ministeren spurgte mig, hvad jeg havde Interesse for, skal jeg sige, at jeg har Interesse for Helsingør, og jeg vil ingenlunde i dette Tilfælde gaa imod Forslaget, for saa vidt det angaar Helsingør. Men det undrer mig meget, at den højtærede Forsvarsminister ikke sætter de saakaldte Forsvarsinteresser over den enkelte Kommunes Interesser, at han altsaa kan vedblive at bevare Garnisonen i Helsingør, naar dette strider imod Forsvarets Interesser, hvilket er fastslaaet og fastholdt gennem en Række af Udtalelser, ogsaa fra den højtærede Forsvarsminister. Nu siger den ærede Minister til mig: Ja, men i det Garnisonsforslag, som blev forelagt her i Tinget, blev der ikke nævnt, hvilke Byer der skulde have Garnison. Ja, det ved jeg meget godt; men Forudsætningen var rigtignok den Gang, at det var de Byer, Forsvarskommissionen havde fastslaaet som Garnisonsbyer. Det var ogsaa med dem, den højtærede Forsvarsminister begyndte at forhandle, og den højtærede Forsvarsminister ved jo lige saa godt som jeg, at han fra Begyndelsen af stod saaledes, at han ikke vilde bevare Helsingør som Garnisonsby. Af Hensyn til Øvelsespladsen kan det ikke have været,

for Udvidelsen af denne Øvelsesplads kunde man lige saa godt tænke sig Muligheden af for 2—3—4 Aar siden som den Dag i Dag.

Den højtærede Forsvarsminister opfordrede mig til at respektere de Statsformaal, vi behandle her i Rigsdagen, og de Personer, der havde med dem at gøre. Jeg ved ikke rettere, end at jeg respekterer de Statsformaal, der ere. Jeg ved ikke, hvilken Bebrejdelse der i den Henseende kan rettes imod mig og for Resten allermindst i denne Sag; for de Formaal, den højtærede Forsvarsminister ved dette Forslag i første Række ønsker at fyldestgøre, dem er jeg jo ivrig efter og villig til at hjælpe med at fyldestgøre. Baade med Hensyn til Aalborg og med Hensyn til Helsingør har Mindretallet stillet sig saaledes, at vi indrømme den højtærede Minister alt, hvad han forlanger. Men han vil have endnu mere, noget for Fremtiden, som vi synes, at det er urimeligt for Rigsdagen at binde sig til. Hvad de Personer angaar, som have med Statens Forhold at gøre, ved jeg ikke, om det er Ministeriet, den højtærede Forsvarsminister dermed hentyder til, om han f. Eks. mener, jeg mangler Respekt for ham. Jeg kan kun sige, at jeg har al den Respekt for ham, som han fortjener. Om det er meget eller lidt, det er, som den højtærede Minister før sagde om noget andet, en alt for delikat Sag til, at vi her i Rigsdagen kunne behandle den.

Formanden: Jeg skal blot bemærke, at jeg vil naturligvis ikke afskære den højtærede Forsvarsminister fra paa ny at udtale sig om Grundene til Garnisonsordningen i Helsingør; men jeg maa i øvrigt betragte dette Spørgsmaal som liggende saa langt borte fra det foreliggende Forslag, at jeg ikke ønsker Forhandlingen derom udstrakt yderligere.

Ordføreren (Tvede): Jeg skal overfor det ærede Medlem fra København (Brandes) kun tillade mig at bemærke, at naar Flertallet har sluttet sig til den højtærede Forsvarsministers Forslag om at give dette Lovforslag en mere almindelig Karakter, saa er det netop, fordi man har fundet det fornuftigt og hensigtsmæssigt, at Lovgivningsmagten ikke i hvert enkelt lille foreliggende Tilfælde skulde ulejliges med at give en ny Lov paa dette Omraade.

Hyad angaar min Troskyldighed, som det ærede Medlem taler om, da tror jeg at turde sige, at det ærede Medlem fuld-